

ринниж-тж мѣсмъртъ и самси паднѣли повѣдоносци. — (замѣчаніе). Единъ хвърлей надъ града вратца има едно тѣсно устѣе на високи тѣ стѣны, кое-то са казва вратца. Отъ лѣвъ странъ къмъ пладинѣ на тѣзи камени вратца, стѣнж-тж е окаяна отъ нѣчто черно, кое-то тѣкашни-тѣ жители наричатъ Велкина-та кръвъ, тѣка сж и сгоры града и въвединъ долъ что носатъ и до сега сжщо-то има.

МОМИНКОЯ-ТА СТѢНА.

Междѣ Габрово и Сивлиево на пѣта, къмъ сѣвернѣ странъ, има стѣна висока, и надъ неа отгорѣ равнище на кое-то са видѣ-жтъ развалины отъ пѣстѣ старъ градъ. На старо време (дѣматѣ тѣдѣваши-тѣ жители), като са превзела таа крѣпостъ, повѣдители-тѣ разарени за упоритство-то на укрити-тѣ въ ней Българи поклали саги да истрѣкатъ до една жибъ дѣшж. Красота-та на дѣк Благо-родни дѣвници развѣкала клетвж-тж, и истрѣкителный мжителскій ножъ пощадели нѣжнж-тж имъ младинж, за да ги лиши отъ дѣвическж-тж имъ невинность. Колко мжителна была за дѣктѣ дѣвойки таа пощада! Тѣ са погледили една-дрѣгж и погледитѣ имъ открили сжгласіе-то на сръдечны-тѣ имъ чѣства.

Оставени подъ стражъ въ палаты-тѣ, что были надъ стѣнж-тж, да умремъ, рекла една-та; Да умремъ отговорила сръга-та; а не да останемъ недостойни на Българско-то има. Безчестіе-то е по страшно отъ смъртъ-тж, а невинность-та и въ гроба е сладка. Това рекли, сплели дългитѣ си косы една у дрѣгж, за да не са повои една-та като скочи понапредъ дрѣга-та, уловили са за ржцѣ и хвърлили са.